

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Excommvnicatio II. quo ad obligatione[m] & comprehensionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

236 EXCOMMVNICATIO II.

valet. Data etiam per iudicem contra citatum, non comparétem, ex iusto impedimento, non valet. num. 38.

Non debet extēdi de vno casu in aliū. n. 51. Potest suspendi sicut interdictū, & suspēsiō. n. 163. Appellatio autem non suspendit excommunicationem præcedentem. nu. 159.

Excommunicatio conditionalis impleta conditione non retrahitur. Et ab excommunicatione lata sub conditione licitè potest quis appellare ante impletam conditionem, etiam post decēdium, & ita impleta conditione Communicare poterit. nu. 272. Nouo num. 273. Denique excommunicatio est pœna extraordinaria & exorbitans. Ibid.

EXCOMMVNICATIO II.

Quoad obligationem & comprehensionem.

A **E**XCOMMVNICATIO lata propter solum furtum, quæ non comprehendit alia damna, non ligaret eum, qui acum furaretur à factore, quamuis sciret factorem passurum detrimentum vnius regalis. c. 17. n. 3. F. §. 3. & Nouo num. 4.

B Excommunicatio generalis contra eos qui furantur, comprehendit omnes furantes.

EXCOMMVNICATIO. II. 237

tes mortaliter, nisi excipiantur propter intentionem excommunicantis, vel alia via. Ibidem. §. 3. Vnde excommunicatio non ligat, si ferens, non habet intentionem ligandi, vel qui petit non habet voluntatem, vt liget. cap. 27. num. 11.

Excommunicatio lata contra scientes, & nō reuelantes res subtractas alicui, nescienti subtractorem, non ligat recuperantem suam debitum, neque certō scientes eum qui accepit, accepisse, quod suum erat; secus si dubitarent, licet recuperans id testaretur, nisi is esset tantæ auctoritatis, vt alter merito posset dubium deponere. cap. 17. num. 114. Quod quidem locum habet, licet excommunicatio esset specialis de illa re in particulari. num. 115.

Excommunicatio lata ab Episcopo contra non manifestantes tale furtum, non ligat scientem, nisi præmittat correctionem fraternam, vel si furtum non posset probari. At verò si latro admonitus nollet satisfacere, & admonitor probare potest, tenetur manifestare, aliàs incurreret excommunicationem, & tenebitur restituere damnificato. num. 134. Tamen huiusmodi excommunicatio non comprehendit vxorem, filium; nec cognatum alicuius delinquentis, abscondentes aliqua bona, ne à iudicibus sequestrantur, neque

neque id scientes, si talia bona pertinerent ad compensandum debitum dotis, vel aliud: Alias verò fecus. cap. 17. num. 135.

E Ignorantia inuincibilis excusat ab excommunicatione, quamuis actus sit prohibitus lege naturali, vel diuina, & quamuis excommunicatio sit lata à Papa. cap. 23. num. 47. cap. 27. num. 16.

Excommunicatio non comprehendit ferentem illam. Secus si Episcopus solum esset denunciator excommunicationis summi Pontificis, vel alterius Episcopi, vel eius Vicarij. cap. 27. num. 6.

F Excommunicatio maior non comprehendit nisi peccantem mortaliter. num. 9. Lata etiam sub conditione ante impletam conditionem non ligat. num. 11.

Excommunicari non potest non baptizatus etiam catechumenus. nu. 13. Nec vniuersitas, nec collegium. num. 13. & 165. Nec resuscitatus denuò iam non moriturus: nec Papa: & nemo à seipso, nec ab inferiori. Nec locusta, nec alia id genus. num. 13.

G Excommunicatio potest incurri propter solam omissionem. num. 19. etiam propter omissionem defensionis clerici ab iniusta percussione. nu. 78. de quo infra excommunicatus. §. 2. lit. E.

Excommunicatio generalis non comprehendit

EXCOMMUNICATIO II. 239

hendit non potentem parere, vel restituere, vel denunciare. num. 14. nec cum qui habet iustam causam non denunciandi. num. 16.

Excommunicatus sub conditione si non soluat ante terminum præscriptum, & ante incurfam excommunicatione prorogetur à parte terminus, non erit excommunicatus; si autem non soluat in termino prorogato, incurret si prorogatio facta fuit consensu iudicis. alia non incurret. num. 15.

Excommunicatio lata ad petitione partis, tolli potest de consensu eiusdem antequam incuratur. Sed non potest suspendi, nec differri, nec ita mutari, ut semel sublata iterum incuratur. Non soluens autem pensionem in termino, non est excommunicatus donec pensionarius id declaret. cap. 27. num. 15.

Lex excommunicans facientem non comprehendit regulariter consentientem, etiam mandando, consulendo, auxiliando, nisi ex eius tenore colligatur. Excommunicatio vero lata contra dantem licentiam faciendi aliquid malum, non extenditur ad utentem illa, nisi exprimatur expresse. nu. 51. Imò extendens se ad consulentem non comprehendit eum, qui consulit consilio ita simplici, quod sine illo tam certo & iniquo animo commissum fuisset delictum, quam cum illo. idem dicen

240 EXCOMMUNICATIO. II.

dicendum est de mandato, iussu & favore, sine quibus perinde omnino peccatum admissum fuisset. nu. 51. & Quando lex excommunicans loquitur principaliter de faciente, & secundario de præcipiente & consulente, non comprehendit consulentem, vel mandantem antequam fiat opus. Vnde mandans percutere clericum, non incidit, antequam percussio sequatur. At verò quando principaliter loquitur de omnibus, qui mandat, incidit etiam antequam fiat opus, ut qui mandat interficere aliquem per Assassinos. num. 51. in fine.

M Episcopi incurrunt excommunicationem generaliter latam à iure, quamvis non fiat specialis mentio eorum: secus de suspensione. num. 161.

Excommunicatio Episcopi non ligat extra Episcopatum, quamvis id ipse velit. cap. 27. num. 272. Comprehendit tamen parochos existentes in aliena diocesi non residentes. num. 6.

EXCOMMUNICATIO. III.

Quoad excommunicantem, & causam.

A Excommunicare potest omnis qui habet iurisdictionem Ecclesiasticam ordinariam, vel delegatam in foro exteriori, ut Papa Episcopo